

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne dni in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 233.

V Ljubljani, v četrtek 11. oktobra 1894.

Letnik XXII.

Nemci silijo proti iztoku.

Odkar je Amerika prenehala biti za vse izseljence a posebej še za Nemce neki eldorado, začeli so poslednji širiti se proti iztoku in jugoiztoku Evrope. Tukaj med slovanskim in rumunskim življenjem nadajajo si oni osnovati drugo nemško domovino.

Slovani in Rumuni so po njihovem mnenju prav miren in brezbrizen življenjski, ki bi se dal s časoma obvladati. Čim so pridobljeni le ti, potem se je lotiti Mažarov, s katerimi je treba pa s početka v družbi proti prvim delati, kajti tudi Mažari sami mislijo na neko nadmoč nad svojimi sosedi, a toliko so kratkovidni, da ne mislijo na nevarnost, katere jim preti od zajedniškega sovražnika, za zdaj seveda njihovega zaveznika Nemca.

Kako mislijo Nemci s Poljaki, pokazalo se je v najnovejšem času. Ni bilo dosti, da je Bismarck pred nekimi leti za ponemčevanje Poznanjskega opredelil ogromno svoto, namreč 100 milijonov nemških mark, nego je ravno v naših dneh napovedal skupno z nemškim cesarjem narodno borbo vsemu poljskemu narodu. Nemcu ni drago nobeno slovansko pleme, tudi Poljak ne, ki ga je podpiral v mnogih osnovah proti Rusu. Zatretil ga je treba po njegovem mnenju ter razširiti nemško mejo tje do Rusije, potem pa po opredeljeni osnovi prodirati tudi v ruski narod s svojimi naselbinami, katerih je že tako mnogo zasejanih po zapadni strani ogromne carevine. Poljaki vidijo svoj položaj posebno na Poznanjskem, pa se pripravljajo na odpor, ki bode javljene tako jak, da prepreči naumljeno germanizacijo in osvojitve poznanjskega posestva po Nemcih. Če je zares kaj slavjanske vzajemnosti med

Rusi in drugimi Slovani, morala bi se pokazati ravno v tej borbi dejansko, namreč Rusi bi morali kot Slovani prenehati zatirati Poljake, da morejo le ti poslednji obraniti celo slovansko pokrajino, ki se drugače ponemči. V tem kraju grozi nemški naval enemu in drugemu, in ako se ne složi Poljak in Rus, zlo bode za oboje dva.

Z druge strani sili pa Nemec na jug. Najraje bi kar posegel za Carigradom ter ves Balkan zedinil z nemško državo. Tukaj misli v istini osnovati svoje gospodstvo, saj taki nazori ne čitajo se samo v navadnih člankih časopisnih, marveč v knjigah, katere so napisali trezni Nemci. Razrovan socijalni odnos v Nemčiji silijo prebivalstvo na seljenje, a da se naseljenci ne poizgube po naselbinah izven Evrope, svetuje se jim, naj se rajše selijo na balkanski polotok, kjer se nahajajo dosti plodnih a še neobdelanih krajev. Do zdaj je bilo na Balkanu prav malo naseljencev, ali bati se je, da se to v kratkem spremeni. Misli pa se v prvem redu na Bosno. Tukaj so ogromna posestva, ki se zdaj prav slabo obdelujejo, a morejo se kupiti prav po ceni. Domače prebivalstvo je prerediti naseljeno pa tudi preveč zapuščeno, da bi moglo dobro izrabiti ta posestva. Zategadel se misli, da bi take naselitve bile za kulturni razvitok Bosne velike važnosti, a sama vlada jih bode morda v tem podjetju podpirala. In tako bi se moglo zgoditi, da se v kratkem obrne struja naseljencev iz Nemčije proti Bosni. To pa za domače prebivalstvo ni nič kaj utešljivo. Do zdaj je bilo v Bosni 97% prebivalstva slovanskega rodu in po pravici le temu pripada v vsakem pogledu prvenstvo. Pomnoži li se s časoma nemški rod v tej zemlji, ni nobene dvojbe, da si bode prisvajal več pravic, kakor jih imajo domačini, saj je nam to

dobro znano iz vsakdanje izkušnje po drugih slovanskih zemljah.

Ce se tedaj že misli trpeti naseljevanje nemškega naroda v tej zemlji, naj se to izvede tako, da se naseljenci razdele po celem zemlji, ne pa kompaktno, kajti tako bodo prisiljeni sčasoma poprijeti se slovanskega jezika ter se počasi spremeniti v domačine. V tem pogledu bi morala skrbeti bosenska vlada za domače prebivalstvo, ali po našem mnenju je malo upanja zato, saj nam je dobro znano, kako se le Nemec in Mažar v naši državi prisvajata prvenstvo pa tudi gospodstvo. In ravno Nemci niso brez vzroka toliko ponosni, da se čutijo gospodarji, če jih je le mala peščica v kakem kraju. Da se temu nemškemu navalu moremo odločno upreti, treba je gojiti tudi v našem narodu zavednost. Kadar bodo Slovenci, Hrvati, Srbi in Rumuni tako zavedni, gospodarski organizovani pa tudi odločni kakor so Nemci, odzvonilo je njihovem gospodstvu nad nami.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. oktobra.

Ministerski predsednik Wekerle je te dni vsprejel deputacijo požunkega mesta, ki mu je izročila diplomu častnega meščanstva. Ministerski predsednik je izražal svoje veselje, da je s častnim meščanstvom počastila ga občina, katere je prva se izrekla za vladno cerkveno politiko. Wekerle je povdarjal, da vlada ne odstopi ničesa od svojih načrtov. Izjave za vladno cerkveno politiko po občinah in komitatih so bile le od vlade najete. Ravno tako je to imenovanje Wekerlevo častnim meščanom le plod agitacij vladnih organov. S tem se hoče

LISTEK

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

XLVI.

Nekoč bil sem šel malo pred dnem v posteljo in prav gotovo sem mislil, da sem bil dal robec pod zglavje. Po navadi zbudil sem se po kratkem spanju in zdelo se mi je, da me davijo. Čutil sem, da mi je vrat tesno zavezan. Čudno! robec bil je krog njega ovit in v več vozlov zadržen. Prisegel bi bil, da nisem jaz zavozljal teh vozlov, da se nisem dotaknil robca, odkar sem ga bil dal pod zglavje. Moral sem bil to storiti ali v sanjah ali pa mešaje se, ne da bi se še spominjal, a verjeti tega nisem mogel in od takrat sumil sem vsako noč, da me bodo zadavili.

Vidim, kako se morajo take neslanosti zdeti drugim smešne; a v meni, ki sem jih skušal, prouzročevale so tako zlo, da se še sedaj tresem, kadar se ga spominjam.

Izgubljale so se vsako jutro in dokler je bil dan, čutil sem se tako krepkega duha, da se mi je zdelo nemogoče, da bi moral še kedaj prenašati one strahove. A komaj je solnce zašlo, vže sem se začel tresti in vsaka noč pripeljala je s sabo svoje prednice grde prikazni.

Čim večja je bila moja slabost po noči, tem večji bil je moj trud po dnevi, kazati se veselega

v razgovoru z dečkoma iz patrijarhata, s svojimi tovariši in čuvaji. Kedor me je slišal šaliti se, nikdo ne bi si bil mislil slabostij, katere sem prenašal. Upal sem, da me ta trud ukrepi; a nič ni pomagal. Te ponočne prikazni, katere sem imenoval po dnevi neumnosti, vračale so se zvečer in bile mi strašna resnica.

Da sem imel pogum, prosil bi bil sodišče, naj mi da drugo sobo, a nikdar se nisem tega upal, ker sem se bal, da bi se mi ne smejali.

Ker so bila zastoj vsa premišljevanja, vsi sklepi, ves trud, vse molitve, polastila se me je grozna misel, da me je zapustil Bog za vedno.

Vsi oni grozni krivi sklepi zoper previdnost, kateri so se mi v stanju razumnem, malo tednov prej zdeli neumni, prišli so sedaj in mi neusmiljeno rojili po glavi in zdeli so se mi vredni premišljevanja. Proti tej skušnjavi sem se bojeval nekaj dni, potem pa sem se jej udal.

Dobrota vere postala mi je nerazumljiva; dejal sem, kakor sem bil slišal govoriti ljute bogotajce in kakor mi je bil že pred kratkim pisal Julijan. »Vera ni za drugo, nego da slabi um«. Upal sem si domišljevati, da se mi ukrepi duša, ako se odrečem Bogu. Blazna misel! Tajil sem Boga, tajiti pa nisem mogel zlobnih bitij, ki so se mi zdela, da me obdajajo in se vesele mojih bolečin.

Kako bi osnažil te muke? Ali je zadosti, ako rečem, da je bila bolezen? ali pa je bila morda

ob enem kazen božja, ki naj bi strla mojo prevzetnost in mi pokazala, da lahko brez posebne milosti postanem brezvernež, kakeršen je bil Julijan ali pa še brezpametnejši?

Kakor je vže bilo, Bog me je oprostil tolikega zla, ko sem najmanj pričakoval.

Necega jutra sem po zavžitih kavi močno bljuval in klalo me je. Mislil sem, da so mi zavdali. Ko sem se izbljuval, bil sem ves premočen potu in vlegel sem se v posteljo. Proti poldnevju sem zaspal in spal sem mirno do večera.

Zbudil sem se čudé se tolikemu počitku, ker se mi je zdelo, da nisem več zaspan, vstal sem. Ako sem po konci, dejal sem, se bom ložje ustavljal navadnim strahovom.

Pa strahov ni bilo. Veselil sem se in poln hvaležnosti vrgel sem se zopet Boga spoznaje na kolena, da bi ga molil in prosil odpusčenja, ker sem ga bil tajil več dni. To veselje pa je izcerpalo moje moči in ko sem se nekoliko popravil v klečanju naslonivši se na stol, premagal me je spanec in zaspal sem v tem položaju.

Iz tega spanca zbudil sem se, ne vem, ali čez eno uro ali čez več, komaj sem se utegnil vleči v posteljo in vže sem zopet spal do belega dne. Bil sem zaspan še celi isti dan; zvečer šel sem kmalu spat in nepretrgoma sem spal celo noč. Kaka kriza se je bila zvršila v meni? Ne vem tega sicer, a bil sem ozdravljen.

(Dalje sledi)

svet preslepiti, da prebivalstvo želi proticerkvenih zakonov. Najbrž bode še kako drugo mesto Werkerlu podelilo jednako čast.

Bolgarija in Turčija. Te dni je bila v Carigradu deputacija iz generalnega tajnika Sirmadijeva, sredškega župana Groševa in pa sredškega muftija, da je po nalogu kneza Ferdinanda sultanu izročila darilo. Sultan je deputacijo jako prijazno vsprejel in njene člane odlikoval z redi. Povabil jo je tudi bil na obed, pri katerem obedu pa ni bilo velicega vezirja. Lep vsprejem je pokazal, da so odnosi mej Turčijo in Bolgarijo prijateljski. Seveda zaradi tega se v Sredu še ne smejo nadejati, da bi turški sultan priznal bolgarskega kneza. Turčija ima še vedno pomislike zaradi Rusije. Zaradi tega se tudi veliki vezir omenjenega obeda ni udeležil, da stvar ni dobila kakšnega političnega pomena.

Portugalsko. Minoli teden se je zopet začel zborovati portugalski parlament. V prestolnem govoru se naglašja, da je Portugalska v najboljših odnosih z vsemi državami izimši Brazilijo. Konstatuje se nadalje, da so se denarne razmere zboljšale in more Portugalska izpolnjevati vse svoje zaveze. Jeden odstavek prestolnega govora, ki se tiče mornarice, je vzbudil nevoljo mornarskih častnikov. Izdali so neki brezimen protestni manifest na deželo. Tiskarja, ki je tiskal ta manifest, so zaprli. Proti pomorskim častnikom se je začela disciplinarna preiskava. Govori se, da bode pomorski minister dal svojo demisijo.

Kitajska vojna. Vojska z Japonom je kitajsko vojno pokazala svetu v najneugodnejši luči. Zadnji čas je zopet več kitajskih vojnih oddelkov prešlo k sovražniku, ker ne dobivajo redno plače. Častnikom manjka potrebnega izobraženja. Dolgoletni angl. konzul v Fucu-u, Sinclair, pravi, da je kitajska vojna druhal najslabše sodrge. Manjka jej dobrih častnikov in zdravnikov, preskrbovanje vojne je pa v največjem neredu. Ta konzul misli, da ni misliti, da bi Kitajci mogli zavrniti Japonce. Ko poslednji vzamejo Mukden, pa bodo Kitajci prisiljeni prositi miru. Morda da se kedaj v prihodnosti Kitajci mašujejo za poraze, ko osnujejo dovolj vojaških in mornarskih šol, sedaj jim je pa to nemogoče.

Cerkveni letopis.

Blagoslovljenje brizgalnic gasilnega društva v Gorjah.

Iz Gorij 7. okt.

Gasilno društvo v Gorjah je imelo rožnenske nedelje dne 7. t. m. zares vesel dan. — Ta dan namreč so bile cerkveno blagoslovljene tri brizgalnice tega najmlajšega gasilnega društva.

Na novem pokopališču bil je postavljen oder, obit z zelenjem in okrašen z mlaji, iznad katerih so vibrle papeževe, cesarske in slovenske zastave. Po dovršeni popoldanski božji službi je domači župnik slovesno blagoslovil krasno venčane brizgalnice. K tej slavnosti prišli so razun domačih gasilcev in njih načelnikov tudi odposlanci gasilnih društev iz Radoljice, Begunj in z Bleda, vsi v svoji društveni opravi, poslednji tudi z društveno zastavo.

Po blagoslovu stopil je domači župnik na oder, ter je v poljudnem govoru razložil pomen tega blagoslova in namen gasilnih društev sploh. Ker so načela, izražena v tem govoru, vsega premisleka vredna, bo morebiti marsikateremu ustrezno, ako priobčimo celi ta govor, kateri slove:

1. Blagoslovili smo ravnokar brizgalnice novega gasilnega društva gorjanskega! S tem, da ste nam pripeljali blagoslovit nove brizgalne, pokazali ste svojo živo vero in trdno zaupanje v Boga, pokazali pa ste tudi svojo udanost do svete katoliške cerkve. — Kot dobri kristijani ste pač z nami vred prepričani, da je na božjem blagoslovu največ ležeče in da je prazno naše delo brez blagoslova iz nebes! Zato katoliška cerkev rada blagoslavlja vse reči, ki so namenjene v rabo in službo človeškega rodu, da tako človek lažje doseže svoj glavni in večni namen, za katerega je vstvarjen. In kdo pač more tajiti, da bi brizgalnice in gasilna društva ne bile človeštvu v prid? Kolikokrat je skušnja že pokazala, da so ravno požarne brambe in dobra gasilna orodja marsikatero hišo, marsikatero vas rešila, ki bi bila brez tega zgubljena in končana. Da smo imeli pred pol letom svojo požarno brambo in brizgalnice, javljne bi bile pogorele Spodnje Gorje, morebiti bi bil ogenj omejen že pri drugi ali tretji hiši!

2. Pa bo morebiti kdo mislil in rekel: Brizgalnice naj storé svoje delo, naj so blagoslovljene

ali ne? Tako govori pa le kak brezverec. Vereni katoliški kristijan pa je prepričan, da se vsako delo bolj sponaša, kjer je blagoslov božji zraven, kakor če ga ni. Vsaj vé, da ne sme imeti kristijan predrznega zaupanja. Ne sme namreč misliti: Zdaj so brizgalnice blagoslovljene, zdaj se ne more pri njih in z njimi nobena nesreča zgoditi, ne tako: pač pa smemo reči, da bodo blagoslovljene brizgalnice več in obilnejšega uspeha imele, kakor če bi ne bile blagoslovljene. Cerkev ima pri blagosloavljenju različnega orodja tudi ta namen, da odganja vpliv hudobnih duhov. Vsaj se nam po besedah sv. Pavla (do Efežanov 6, 12) ni vojskovati (samo) zoper meso in kri, ampak (tudi) zoper poglavarstva in oblasti, zoper gospodovalce tega temnega sveta, zoper hudobne duhove v podnebjju. Zato vas gasilce opominjam, da pri rabi brizgalnic ne kolnite, hudičevega imena ne kličete nad orodjem, nad katerim smo mi klicali božje ime!

3. Vsakdo vé, da so brizgalnice in gasilna društva le za čas potrebe in nesreče ustanovljene. Če nas ljubi Bog na prošnjo sv. Florijana škodljivega ognja in požara obvaruje, potem te brizgalnice in naši gasilci ne bodo imeli dela. Brizgalnice bodo v miru stale. — Ali pa ni škoda, če tako draga reč stoji brez dela in koristi? Ali bi ne bilo bolje, ko bi se za ta denar kaj drugega koristnega omislilo v občini? Dragi moji! Ta denar, ki se je za brizgalnice izdal, je dobro naložen. Povem vam, da odkar imamo svoje brizgalnice, je vsaka hiša, vsako poslopje, vsako orodje in tudi naše življenje več vredno! Kaj je le to vredno, če pomisliš, da ti bo ob času nevarnosti ali nesreče požarna bramba prihitela na pomoč, koliko bolj brez skrbi zaspiš, koliko mirniši svoje premoženje vživaš! Danes, ko je tako rekoč slovesen začetek naše požarne brambe, pač želimo, da bi nam brizgalnic ne bilo treba nikoli rabiti; potrebovati pa jih utegnejo naši sosede, in kako blažilna je misel, če moremo svojemu bližnjemu ob času potrebe in nesreče pomagati! Zatorej mislim, da ne bo nobenega takega trdega v naši fari, ki bi ne hotel kaj darovati za tako potrebno in koristno napravo!

4. Ali te brizgalnice, katere tu vidite, so in ostanejo, akoravno so blagoslovljene, vendar le mrtva stvar, če jih ne dobé v roke spretni in izurjeni gasilci! Zato smo blagoslovili tudi gasilce iz tega namena, da bi svojo težavno službo prav in dobro izvrševali, pa da bi jih Bog obvaroval nesreče, ki se pri takih prilikah tako lahko pripeti. Še le zadnje dni so pokopali nekega gasilca ljubljanske požarne brambe, ki se je ponesrečil pri gašenju neke vasi na ljubljanskem barju. Torej dal Bog, da bi se nobeden naših gasilcev in tu priučujočih sosednih gasilcev ne ponesrečil pri požarih! To naj velja blagoslov, izrečen nad vami po milosti božji in prošnji sv. Florijana.

5. Ko danes pri tej priliki izrekam tudi svoje veselje, da se je ustanovilo tudi pri nas gasilno društvo, ko dalje radostnim srcem tudi tu opazujem gasilce sosednih nam prijaznih požarnih bramb, in ko se jim zahvaljujem za pomoč skazano pri požaru v Spod. Gorjah, naj vas, dragi gasilci, s kratkimi besedami opominjam vašega lepega pa težavnega posla. — Vaša služba, kadar delate kot gasilci, je podobna v marsikaterem oziru duhovski službi. Duhovnik mora vstati in hiteti k bolniku vsako uro po noči in po dnevu, v lepem in grdem vremenu, kadarkoli ga pokličejo: tako tudi gasilci, morate hiteti na kraj nesreče, kadarkoli vas kliče trobenta ali plat zvona. Duhovnik se ne sme bati ne nalezljive bolezni, ne smrdu, ne težav, kadar ga kliče dolžnost: Tako tudi vi gasilci, morate svoje zdravje in življenje staviti v nevarnost, kadar se vname požar! Pri bolezni, ali tudi pri smrti se razveselijo domači duhovniki, ki prinese dušno pomoč, ki pomaga s svetom in v djanju — ali če pomagati več ne more, da vsaj žalujejo in nesrečne tolaži! Tako dragi gasilci! se bodo tudi vas razveselili povsod, kamor pridete, ker bodo pričakovali od vas pomoči in če ta ne bo več mogoča, vsaj tolažbe. V tem pomenu Vas danes vse gasilce, naše in sosedne, posebno pa načelnike in vodnike prav prisrčno pozdravljam!

6. Gasilci se razločijo v svoji službi od drugih ljudij tudi po obleki! Tudi to ima veliko v sebi! Vi imate tedaj poseben stan in ker se razločite od drugih po obleki, se morate razločiti od drugih tudi po vedenju. Že pravila gasilnih društev prepovedujejo svojim članom vsako nepoštenost in razuzdanost, tako da takšne nevredne člane odslove iz

svoje srede. Zato imam do vas gasilcev in posebno načelnikov prav gorečo prošnjo! Varujte se vsake razuzdanosti, in vi načelniki, pazite na svoje ljudi! Nobeden pameten vam ne bo zameril, če se po izvršenih vajah ali po zatrtjem požaru oddahnete v poštenu družbi se po pameti razveseljujete, da bodo stariši in predstojniki vaši lahko mirni zavoljo vas, da bodo lahko rekli: Kar je naš zraven pri požarni brambi, je bolj pameten, bolj reden in postaven: ne pa narobe! Če ste tudi razločeni po obleki od drugih stanov, ostanete in morate ostati vendar še vedno dobri katoliški kristijani; gasilno društvo vas ne odveže od kršč. cerkvenih dolžnostij, razun v sili.

In sedaj tedaj, vzemite te brizgalne in rabite jih Bogu v čast in bližnjemu v prid! In blagoslov božji pridi nad vas, in nad to orodje! Zato Vas vse skupaj še enkrat blagoslovim rekoč: Blagoslov božji Očeta in Sina in sv. Duha pridi na vas in ostaní vedno nad vami! Amen.

Lepo vreme in pa okolščina, da je bil ta dan ravno spomin cerkvenega posvečevanja, privabilo je mnogo ljudstva tudi iz sosednih župnij. Pri ljudski veselici, ki se je potem vršila pred gostilno Vincencija Černe-ta na prostem, steklo se je vse prav mirno in brez kakšnega nereda. Gasilci sami so skrbeli za red in odganjali nerodneže, katerih se pri takih prilikah ne manjka. Ker mlado ljudstvo ne strpi brez veselice, bi ravno gasilna društva, ako so v dobrih rokah, veliko mogla koristiti, da se odpravijo na deželi navadni pretepi in poboji. Veselica je prinesla čez 100 gld. čistega dohodka, kar je velika pomoč za društvo, ki se mora vzlasti v začetku boriti z marsikaterimi, posebno denarnimi težavami.

Socijalne stvari.

Preskrbljevanje starih služabnic.

Na Dunaju kroži po pisarnah za preskrbljevanje služb poziv, v katerem se prosi za postavbo, da se na stare dni služkinje vsake vrste preskrbé. Ta postavba se ima uresničiti povodom cesarjevega jubileja. Sem ne spadajo samo pesterne, dojenke, služkinje, kuharice, temveč i bone, guvernantke in hišinj. Mesečni prispevek bodi 10 kr., kapitala bilo bi treba 300.000 gld., da bi se služkinji, ko je stara 50 let, moglo plačevati mesečne podpore 10 do 15 gld. Na čelu temu pozivu je mnogo dunajskih dam in nekateri imejtelji napominanih pisarn. To podjetje je plemenito in zasluži vse podpore. Kajti kdo neki je bolj potreben na stara leta preskrbljenega počitka, nego baš ti, ki storé tisoč in tisoč korakov na dan v kuhinji in gospodinjstvu in čijih roke so od rana do pozne noči v neprestanem gibanju? Nekateri krščence so vzor varčnosti, kar dokazujejo pošne hranilnice, hranilniške bukvice in posojilniške. Toda vzlic vsi varčnosti prihrani si služkinja dokaj malo, navadno nekoliko stotakov, in le redko dospeje do tisočaka.

Pride bolezen, ki pogoltne prihranjene groše, in če nima službe, mora od tega živeti ali se pa zadolži, marsikatera služkinja kot dobra hči podpira tudi svoje roditelje ali pa sorodnike. Običajno je to žuljava in težka roka, ki piše pošne nakaznice na manjše denarne svote v svojo rodno vas, in Bog sam vedi, koliko zatajevanja in ljubezni se skriva čisto pod tem težkopodnim in okornim listovnim naslovom.

Večna resnica je, da pravo ljubezen nahajamo med temi najsiromašnejšimi in naposlednejšimi, med onimi ljudmi, katerim je i mali novčič veliko bogatsvo.

Toda vse služkinje ne varčijo. Nikar se ne čudimo. Po mestih hoče biti vsako mlado dekle lepo oblečeno, po šegi, ter potrosi za ugleden robec, klubček in novo obleko, katera ji pristoja, težko prisluzeni groš.

Druga zopet potrosi novce na zabave in vtakne poslednji krajcar svojemu „ljubemu“, češ, ker jo bo vzel. In ko se omoži in si založi malo domačnost, ni baš zadela terne, temveč pomnožilo se je delo in skrbi. Ostane li samica in je dospela do 40. let, težko dobi službo, kajti postarala se je, okorna in umučena je.

Zeleti je, da bi se i drugod pojavili glasi v prospeh postavbe za podporo ženskih služkinj v starosti in da bi bila i v naših pisarnah za oskrbovanje služb poleg raznih plakatov in inzeratov kaka pōla s podpisí ljudomilih gospej, spominjaje se starih svojih služkinj. Morda se bode potem vsaj malo bolje gošilo tem starim služabnicam, krščenicam, pericam, morda bi ne bilo več toli teh osivelih starih prosjakinj in bilo bi manj slučajev v statistiki o nasilni smrti zbog — bede in nedostatka!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. oktobra.

(Socijalni demokrati v Zagorju.) Včerajšni „Narod“ objavlja dopis iz Zagorja, v katerem poroča, da je bilo v nedeljo pri shodu, katerega so sklicali socijalisti, navzočih 1500 ljudi, mej njimi žensk in otrok polovico. Potem pa se hujuje dopisnik nad „Slovenec“, ker je nazival Zagorje jedino posadko socijalnih demokratov na Kranjskem. Po našem mnenju je vendar le Zagorje jedina posadka socijalnih demokratov, kajti nikjer drugod bi jim ne bilo mogoče prirediti shoda s toliko vdeležbo. Da potem zabavlja dopisnik na slov. kat. delavsko društvo in na one njega odbornike, ki so prišli v nedeljo v Zagorje, to le konstatujemo. Mi, ki gibanje razmotrujemo z višjega obzorja, ne bomo odgovarjali osebnim in strankarskim napadom, pač pa poudarjamo, kar smo že omenili, da se kat. delavska družba v Zagorju in „Sokol“ ne izključujeta, da sta društvi lahko obstoječi drugo poleg drugega, da pa imata obe društvi dolžnost složno postopati proti rovanju socijalnih demokratov v Zagorju, ako sta društvi res domoljubni, ako nečemo, da ne trpi neizmerno pri tem dobro do zdaj še verno in narodno ljudstvo v Zagorju. Uverjeni smo, ako se neti ta prepir še naprej, da se bodo smejali jedini — socijalni demokratje, ki so Slovincem v verskem in narodnem oziru silno nevarni nasprotniki. Pozabi naj se, kar se je grešilo, od obeh strani, poravnaj se prijateljski mej seboj in potem složno na delo za blagor katoliških, slovenskih rudokopov v Zagorju!

(Dolenjeavstrijski katoliški shod.) Včeraj se je stalno ustanovil pripravljalni odbor za prvi dolenjeavstrijski katoliški shod. Seje se je udeležilo mnogo katoličanov z Dunaja in z Dolenjeavstrijskega. Sklicatelj posvetovanja, prelat in vseučilišni profesor dr. Schindler je naznanil, da so se prav srečno pričela pripravljalna dela, katera spremlja blagoslov sv. očeta in pritrdilo domačih škofov. Predsednikom je bil izvoljen baron Vietinghof-Schell, podpredsednikom profesor dr. Schindler in zapisnikarjem A. Weimar. Osnovni shod je sklenil: 1. dolenjeavstrijski katoliški shod vrši se dne 12. in 13. novembra t. l. Zborovalo se bo v dveh glavnih sejah, zvečer 12. in 13. novembra. Napravila se bosta dva oddelka, prvi za organizacijo, drugi za socialno. Prvi obsega: društva, šole, časopise, odsek 15 udov odborovih nadaljuje pravičljna dela, katere izroči celemu odboru v pretres in potrdilo. — Kmalu bodo izdali vabilo za udeležbo pri katoliškem shodu.

(Ogenj.) Dne 9. t. m. ob pol 9. uri je pri nas na Razdrtem nastal ogenj, ki je v začetku grozil biti zelo nevaren in je zato ljudstvo silno razburilo. Zgorelo je posestniku Dolencu nekoliko pri hlevu, pa so v jedni uri ogenj zadušili. Prišla je požarna bramba iz Postojne na pomoč, pa že ni imela kaj gasiti. Hvala ji za dobro voljo in pripravljenost!

(Iz Črnomlja.) 9. oktobra. 2. oktobra popoldne blagoslovil in posvetil je č. o. Efrem Turk v podružnici sv. Jakoba na Rodinah mali križev pot. Slovesnost se je vršila popoldne ob 4. Ta križevpot postavil se je na prizadevanje tukajšnjega kapelana Mihe Klemenčiča. Pa tudi mesto Črnomelj bo dobilo lep, nov altar v cerkvi sv. Duha. Ta cerkvičica je bila že na tem, da bi razpadla, a mestna občina je prevzela nje popravilo. Nov altar bode stal 900 gld., in ga bode daroval tukajšnji rojak, preč. g. Jakob Stariha, vpokojeni dekan in častni kanonik tržaškega stolnega kapitlja. S tem altarjem postavil si bode trajen spomenik, ki bode še poznim rodovom pričal o njegovi požrtvovalnosti. — Se nekaj mi je omeniti. — Pretečeno nedeljo, dne 7. t. m. napravila je tukajšnja „narodna čitalnica“ veselico v namen, da proslavi imendan našega presvitlega cesarja. Vspored je bil dosti dobro sestavljen, a nazadnje je bilo prav debelo napisano na vspeh: Ples. Ples je bil torej vrhunec vse veselice in kar se nam čudno zdi, je to, da so hoteli s plesom posebno povzdigniti veselico in proslaviti imendan presvitlega cesarja. V kratkem imamo tudi volitev novega župana za mesto. — Vina je letos v črnomeljski fari polovico manj, nego lansko leto, a vino je letos boljše.

(Shod zaupnih mož in slavnostno besedo) priredi „katol. polit. in gosp. društvo za Slovence na Koroškem“ dne 24. t. m. v Celovcu. Jako važna in zanimiva vspeh objavimo pozneje.

(Cerkveni rop.) Po noči od 4. do 5. oktobra vlomili so v župniško cerkev pri Devici Mariji na Jezeru (Prevalje) na Koroškem tatovi skozi okno v

stranski kapeli ter odnesli dva nabiralnika. Jednega našli so izpraznjenega, drugega še niso dobili. Pred kakim mesecem so tatovi tudi v Sp. Dravogradu izpraznili dva nabiralnika.

(„Res carinthiacae“.) Stara in dosti znana stvar je, da na Koroškem vse, kar leze in gre in kar čuti v sebi le mrvico nemške krvi, svoje roge kaže ter se po koncu postavlja slovenščini. Zuano je, kako ljubeznjiva in vneta za blagor in napredek (?) kmetkega stanu se vede c. kr. kmetijska družba napram slovenščini. Se le po dolgem moledovanju in tožarenju se je z zdatno denarno pomočjo nastavlil slovenščine zmožni potovalni učitelj dr. E. Kramer. Pa kakor vse kaže, ta gospod res ni nastavljen za slovenske kmete, marveč le za — novo ustanovljeno c. kr. kemično poskuševališče v Celovcu. Zato slej kakor prej pošiljajo med trde Slovence le nemške svoje učitelje, poleg tega pa niti ne naznanijo ljudstvu shoda. Tako je šel dne 30. septembra v čisto slovenske Libelice predavat „izvoljenemu“ občinstvu celih 13 (z govornikom vred 14) mož družbeni tajnik Kohler. Nihče ni vedel za shod, ker se gospodom ni zdelo vredno, ga naznaniti, nekateri so prišli le slučajno poleg, da so slišali nemški govor, ne da bi ga tudi razumeli! Li potemtakem ni škoda novcev, ki jih morajo odšteti govorniku za trud in pot, in ali bi se ne dali boljše in pametneje porabiti v pravo korist kmetkega stanu!? Saj so tudi ti novci iz žepa davkoplačevalcev, kako tedaj, da se izdajajo za take namene, ko se prav nič ne doseže, rekel bi le za „šport“ nekaterim gospodom. Li ni vse podobno pravcati — komediji?

(V deželno bolnico) je bilo meseca septembra vsprejetih 346 bolnikov, in sicer 218 moških ter 128 ženskih. Vseh bolnikov je bilo 593, od teh je bilo 218 ozdravljenih, 62 zboljanih, 16 neozdravljenih, 20 premeščenih, 22 jih je umrlo. — V Kandiji pri Novem mestu je bilo 40 vsprejetih. Od 63 bolnikov je bilo 33 ozdravljenih, 4 so umrli.

(Spreobrnjenje.) Viktor Holdadon, doktor bogoslovja z oksforškega vseučilišča in anglikanski pastor v Brietolu se je te dni odrekel krivoverstvu in se povrnil v naročje katoliške cerkve. Vsprejel ga je o. Kelenelu Vaughan, brat kardinalov.

(Redko slavje v Podgori.) Iz Podgore pri Gorici se nam poroča: Po prizadevanju za čast božjo in lepoto hiše božje vnetega č. g. vikarja J. Goloba, dobila je podgorska cerkev nove slike sv. križevega pota. Na poziv č. g. vikarja bili so pobožni Podgorci vsi navdušeni za nakup novih slik. Obljubili so pokriti polovico stroškov, a pri nabiranju zložili so celo svoto, da cerkvi ni bilo treba dodajati. Čast jim! Slike je dodelal slovenski slikar v Gorici g. J. Gosar. Na kvatrnjo nedeljo so je blagoslovili preč. gospod o. Bazilij, gvardijan frančiškanskega samostana na Kostanjevici, kateri je drage volje prevzel tudi slavnostni cerkveni govor. Slavnost počastil je s svojo navzočnostjo tudi preč. g. Filipič, dekan ločniški z 11 drugimi sosednimi duhovniki. Vspored slavnosti bil je ta-le: Prenos slik po 28 mladeničih iz vikarišča v cerkev — blagoslov slik — slavnostni govor — slovesna sv. maša — blagoslov z zahvalno pesmijo: „Te Deum“. Pričujoči vikarijani so z velikim zanimanjem in z vzglednim obnašanjem prisostovali prelepi, redki cerkveni slavnosti. Svoje duhovno veselje izražali so z okrašenjem vasi, pritrkovanjem zvonov in pokanjem možnarjev. Lepi dan bo ostal vsem vdeležencem slavnosti v dolgotrajnem spominu. Iz zanesljivega vira vemo, da si je ogledalo dosedaj nov križev pot mnogo odličnih cseh duhovniškega in posvetnega stanu. Vsi so hvalili delo. Tudi dopisnik je je ogledal. Njegovemu ukusu ugaja. Stem noče pa izreči strokovnjaške sodbe, ker ni veščak. Prijatelji lepe umetnosti so vabljeni o priliki, ko jih nanese pot v Podgoro, da si ogledajo delo domačega uma in dlana. Želeti je, da bi Podgorci obiskovali sv. križev pot, premišljevali trpljenje našega G. Jezusa Kristusa v svojo dušno korist in v veselje č. g. vikarju z ono marljivostjo in vnetostjo, s katero so zbirali denar za nov kras svoje cerkve. Zgodi se!

(Krščansko-socijalni list) „Die Gerechtigkeit“, glasilo krščanskih delavcev na Dunaju, bo izhajalo odslej, ako se mu oglasi dovolj naročnikov vsak teden. Dosedaj stane letnina 1 gld., odslej bo 2 gld. Priporočila je vreden tudi drugi sobojevnik imenovanega lista nasproti materijalistični internacionali, z imenom „Die Volkswehr“. Češčine veščim bravcem pa priporočamo: „Dělník“ (1 gld. letnina) v Brnu, „Obrana práce“ in „Dělnické Noviny“ v Pragi. — Pamflet proti „Magdaleni Gornik“ je zašel že v nemške liste. Iz „Delavca“ ga prinaša prevedena

dr. Adlerjeva „Arbeiterzeitung“, osrednje glasilo avstrijske socialne demokracije in brez dvojbe ga ponatisnejo tudi drugi nemški listi. „Delavec“ in „Narod“ imata neskaljeno zaslugo, da sta iztrobila obrekovanje skromne ženske, ki še nikomur ni nič žalega storila, v širni svet. Če bi tega ne znala, bi pač ne bila socijalističen — oziroma liberalna! (Dar.) Za kat. pol. društvo je daroval neimenovan duhovnik 5 gld.

(Otrok utonil.) Pri mlinarju Končanu v Knapovžah pri Medvodah službujoča dekla Arhar je 7. t. m. pustila svoje 2½ leta staro dekletce samo pred hišo. Otrok pade v vodo, iz katere ga je mati sicer hitro rešila, toda vsled strahu in notranje poškodbe še isti dan umrje.

(Žganjepitje.) Dne 8. t. m. so v skednju Mih. Kepica v Velesovem našli mrtvega 50 letnega Jakoba Pikša z Visocega. — Pikš se je bil navlekel žganja.

(Trgatev) v Furlaniji je primeroma dobra. Spomladni dež in zadnja dvemesečna suša sta sicer nekaj škodovala; toda, kolikor manj bo vina, tembolje bo. Tudi na Dolenjskem v krškem okraju hvalijo vino, da že dolgo vrsto let ni bilo tako dobro, kakor letos. Istra ga bo letos zopet imela mnogo na prodaj.

(Pivo.) Meseca julija so v avstrijskih deželah skuhali 1,522 149 hektolitrov piva ter plačali 2,839.657 gld. davka. V inozemstvo so ga v istem mesecu izvozili 52.032 hektol.

(Razpisana je učiteljska služba) na dvorazrednici v Velikem Gabru. Prošnje je vložiti do konca novembra okrajnemu šolskemu svetu v Litiji.

Darovi za dom katoliške družbe.

Darovali so p. n. gg.:

Generalni vikar dr. pl. Hen. Pavker 100 gld.; dekan Martin Povše zbirko pri pastoralni konferenci v Ribnici 18 gld. 50 kr. (darovali so: M. Povše in Josip Jaklič po 5 gld.; Jul. Čuk in Fran. Fik po 2 gld.; Jurij Jaklič, Ant. Fajfar, Fr. Zakrajšek, Dom. Janež po 1 gld.; Ant. Morel 1 krono); župnik Franc Brulec 5 gld.; župnik Bart. Bartol 5 gld.; kanonik J. Stariha 15 gld.; Neimenovana gospa iz Ljubljane 10 gld.; Ribničan 1 gld. Brezobrestnega posojila je daroval č. g. kapelan Avgust Sinkovec 500 gld.

Društva.

(Slov. kat. delavsko društvo.) Preč. g. generalni vikar dr. H. Pauker, pl. Glanfeld je pristopil kot ustanovnik, vplačavši 25 gld. Preč. g. prelat dr. J. Kulavič je daroval 20 gld. v društvene namene, dr. Iv. Šušteršič pa 5 gld. Bog plačaj!

Odbor.

(Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaju) poslal je gosp. Peter Kraigher, trgovec v Postojni, petdeset goldinarjev, katere je nabral med rodoljubi v Postojni. Darovali so sledeči gospodje: I. Kutin, trgovec 1 gld.; dr. Ivan Eržen, c. kr. okrožni zdravnik, 5 gld.; Ferdo Gaspari, c. kr. živinozdravnik, 1 gld.; Peter Kraigher, trgovec, 1 gld.; I. Lončar 3 gld.; dr. Dragotin Treo, odvetnik, 5 gld. (letos že drugi dar); R. Šeber, tiskar, 1 gld.; dr. Jul. Kotzmuth, c. kr. okrajni zdravnik, 1 gld.; F. Jurca, trgovec, 5 gld.; Anton Ditrich, trgovec 1 gld.; visokorodni Marquis Ferd. Gozani, c. k. okrajni glavar, 1 gld.; V. Parma, c. kr. komisar, 1 gld.; Karol Schwabe, c. kr. gozdni komisar, 1 gld.; Ivan Ružička, višji geometer, 1 gld.; F. Arko, posestnik, 1 gld.; Al. Burger, posestnik, 1 gld.; I. Vičič, župan, 1 gld.; Janez Jež, posest. in trgovec v Štermci, 1 gld.; Anton Vodopivec, c. k. poštar, 1 gld.; Gust. Omahen, c. k. notar, 1 gld.; Jos. Orešek, c. k. komisar, 2 gld.; Al. Kraigher, trgovec, 1 gld.; Jos. Dekleva, trgovec, 10 gld.; Jos. Innocente, trgovec, 2 gl.; I. Primožič, učitelj, 2 gld. — Iskrena hvala vsem blagim darovalcem!

Narodno gospodarstvo.

Zapreka trgovini mej Ogersko in Hrvatsko.

Iz Zagreba, 6. oktobra.

Hrvatska trpi vsled politične odvisnosti od Ogerske tudi v vseh gospodarskih strokah velike gubitke. Danes mi je omeniti neke prav neugodne zadeve, proti kateri se bori Hrvatska že dalj časa ali brez uspeha. Ogerska zapre namreč vsaki čas svoje meje naproti Hrvatske, da ne more živina na ogerska tržišča, češ da vlada po celem zemlji živinska kuga. Tako se je zgodilo tudi pred nedavnim radi kuge, ki se je pokazala v požeški in virovitiški županiji. Druga vlade so zabranile uvoz

samo iz okuženih županij, Ogerska pa kar iz cele Hrvatske in Slavonije. Vidi se, kako nepravilno ravna ogerske oblasti naproti hrvatskeji vladi, ki se je morala radi takega ravnanja pritožiti pri ogerskem ministerstvu, ali bržkone brez vsakega uspeha. Ogerska hoče namreč s silo iztisniti iz trgovine živino hrvatsko, da more le svojo bolje prodati, to je pravi vzrok omenjene prepovedi, ki je bila popolnoma nepotrebna, ker je sedaj tudi že v obeh županijah kuga prenehala, če se zopet v kratkem ne zatrosi iz sosednjih ogerskih županij posebno iz baranjske in baške, kjer prav za prav nikdar ne preneha, kakor trdijo naši živinarji. Hrvatsko živinarstvo je dobro urejeno ter se na Hrvatskem živinska kuga kaj hitro zatire, če se kje pokaže. Le prevečkrat se zatrosi iz sosedne Bosne in Ogerske. Vkljub vsem strogim naredbam od hrvatske strani, vender le prehaja živina iz okuženih krajev po postranskih potih v Slavonijo in Hrvatsko, kajti ogerske oblasti merijo tukaj z dvojno mero. Iz Ogerske se namreč pušča živina tudi iz okuženih krajev, da le domača trgovina ne trpi, in sosednih dežel se pa uvoz prepoveduje, da je domača živina bolj draga. Tako ravnanje je pa nepošteno in to tem bolj, ker je dokazano, da je gnezdo živinske kuge južna Ogerska, od koder se razširja vkljub vsej vpreznosti hrvatskih oblastij čez Dravo in Donava. Je li je na ta način mogoče, da se goji zelena prijateljska zveza med eno in drugo kraljevino.

Telegrami.

Vojska mej Kitajci in Japonci.

London, 10. oktobra. Evropske vlasti so se bajé sporazumele, da bodo varovale skupnost in samostojnost Koreje. Znale bodo uveljaviti svoje sklepe, ko bi Japonci hoteli si Korejo prilastiti.

London, 11. oktobra. Parlamentarni tajnik Grey je izjavil pri neki priložnosti, da bode gledé na kitajsko-japonsko vojsko angleška vlada postopala vzajemno z drugimi vlastmi, ki si prizadevajo, da kolikor se dá ublažijo dogodke in odstranijo težka zmotanja.

Shanghai, 11. oktobra. Govori se, da se je 40.000 Japoncev izkrcalo pri Shang-Bai-Kvanu, več japonskih ladij videli so pri Tahi. Predvčeraj je bil severno od reke Jalu boj mej kitajskimi in japonskimi predstražami in bili so Japonci nazaj potisnjeni.

London, 11. oktobra. Japonske čete so se bajé izkrcale blizu Port-Arthura. Da bi bile vzele Čifu, se ne potrjuje.

Tientsin, 10. oktobra. Angleškega poslanika v Peking, O'Connora, je vsprejel kitajski cesar v avdijenci, ki je trajala jako dolgo.

Santiago, 10. oktobra. Kitajska vlada želi kupiti nekoliko chileškega brodovja. Tukajšnji vladni krogi premišljajo, bi li ladije prodali.

Yokohama, 10. oktobra. Večina ministrov se je izrekla proti vnanjemu posojilu. Vzelo se bode drugo notranje posojilo v znesku 50 milijonov dolarjev. Ker se nalože priloge na davke, dobi vsega vkupe državna blagajnica 130 milijonov dolarjev.

Dunaj, 10. oktobra. V Marcheggu se je oblak včeraj utrgal in toča šla. Po nekaterih krajih leži toča po jeden meter na debelem. Promet na progi Marchegg-Schönfeld-Lassen se je bil včeraj za nekaj časa ustavil. Danes so se odpravile prometne zavire.

Dunaj, 10. oktobra. Poslednjih 24 ur so v Črnovicah 3 umrli za kolero, v 19 galskih političnih okrajih jih je pa 22 zbolelo in 62 umrla.

Dunaj, 11. oktobra. Grof Kalnoky se je včeraj semkaj povrnil in prevzel vodstvo ministerstva vnanjih stvari.

Budimpešta, 10. oktobra. Zbornica velikašev je vsprejela načrt zakona o civilnih matrikah v tretjem branju s skoro dvetretjinsko večino.

Peterburg, 10. oktobra. Car se v Livadiji bolje počuti in odpotuje koncem oktobra na Krf. Veliki knez Jurij pojde na svet zdravnikov v Abastuman na Kavkazu.

London, 11. oktobra. Umrli je bivši minister Sir Charles Grey.

Laurengo (Marquez), 11. oktobra. Dopolodne je bilo v okolici več Evropecev in Kafrov umorjenih. Okrog mesta se klatijo roparji.

Umrli so:

9. oktobra. Marija Benedek, prodajalka, 74 let, Študentove ulice 5, ostarelost.

10. oktobra. Hildegarda Raunacher, žrnostavčeva hči, 24 dni, Poljanski nasip 14, katar v črevih. — Janez Keržmanec, gostač, 71 let, Mestni trg 1, kap.

V bolnišnici:

9. oktobra. Jurij Okršlar, kajžar, 60 let, krvavenje možgan.

Tuji.

9. oktobra.

Pri **Stonu**: Gašperin, Niemann, Soyka, Fischer, Eisenstädter z Dunaja. — Kindl iz Berolina. — Reither iz Brna. — Weil iz Plzna. — Del Caz, Portalli, Marpurgo, Margot z Dunaja. — Roblek iz Radovljice. — Petrič od Sv. Antona. — Baertling iz Beljaka. — Stergolec iz Cirknice. — Engelhofer iz Gradea. — Rosina iz Novega Mesta. — Germ iz Prage. — Dejak iz Pulja.

Pri **Maliču**: Richter, Klimpfner, Zeisler, Reichenbach, Lafite, Meyer, Petrič, Eisenstädter, Meikdss, Marin in Boek z Dunaja. — Sachöll iz Gradea. — Kramer iz Belskega. — Hönigman iz Kočevja. — Mally iz Litije. — Courir, Leban, Pritsch iz Trsta. — Jurca iz Postojne.

Pri **Južnem kolodvoru**: Rosati iz Sestofiren-a. — Rudež iz Št. Jerneja. — Smidt iz Tula-a.

Pri **bavarskem dvoru**: Höferle z Rake. — Smejkal iz Brna.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.		740.2	8.4	brezv.	del. oblak.	
10. u. pop.		740.2	16.4	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.		741.3	9.6	"	del. jasno	

Srednja temperatura 11.5° za 1.8° pod normalom.

Eksekutivne dražbe.

Valentina Stineka iz Zagorja zemljišča (214 gld.) dné 30. okt. in 30. nov. v Litiji.

Jos. Periča iz Mal. Ločnika zemljišče dné 23. okt. in 27. nov. v Vel. Laščah.

Mat. Jagra iz Ljubljane posestvo (3001 gld. 40 kr.) dné 5. novembra in 10. decembra (ponovitev) v Ljubljani.

Jan. Renkota iz Prema posestva (1961 gld., 100 gld., 30 gld., 40 gld., 300 gld., 150 gld.) dné 9. novembra (ponovitev) v Ilir. Bistrici.

Dunajska borza.

Dné 11. oktobra.			Dné 10. oktobra.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Skupni državni dolg v notah	98	gld. 90 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld. . .	148	gld. 75 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140	" 60 "
Skupni državni dolg v srebru	98	" 80 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld. . .	155	" 75 "	Avstrijske rubežne srečke, 10 gld.	17	" 60 "
Avstrijska zlata renta 4%	123	" 70 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196	" 50 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23	" 50 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron . .	97	" 80 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97	" 50 "	Salmove srečke, 40 gld.	69	" 50 "
Ogerska zlata renta 4%	122	" 80 "	Tisne srečke 4%, 100 gld.	142	" 50 "	St. Genois srečke, 40 gld.	72	" 50 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron . . .	96	" 55 "	Dunavske vravnave srečke 5%	127	" 50 "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	50	" 50 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld. .	1030	" 10 "	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878 . . .	107	" 60 "	Ljubljanske srečke	24	" 75 "
Kreditne delnice, 160 gld.	368	" 10 "	Posojilo goriskega mesta	—	" 50 "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld. .	169	" 60 "
London vista	124	" 40 "	4% kranjsko deželno posojilo	67	" 50 "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3370	" 50 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61	" 05 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	" 50 "	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	478	" 50 "
20 mark	12	" 20 "	Prijoritete obveznice državne železnice .	220	" 50 "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107	" 75 "
20 frankov (napoleonor)	9	" 90 1/2 "	" " " " " " " " " " " " " " " " "	"	" 50 "	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	75	" 50 "
Italijanski bankovci	45	" 30 "	" " " " " " " " " " " " " " " " "	"	" 50 "	Montanska družba avstr. plan.	83	" 40 "
C. kr. cekini	5	" 90 "	" " " " " " " " " " " " " " " " "	"	" 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld. .	171	" 50 "
			" " " " " " " " " " " " " " " " "	"	" 50 "	Papirnih rubljev 100	133	" 75 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zrupe pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnici.

Marije Cankar iz Broda (terjatev 900 gld.) posestvo (1800 gld.) dné 25. okt. in 24. nov. v Logatcu.

Jan. Urbasa iz Dol. Vasi (terjatev 791 gld. 89 kr.) posestvo (2591 gld.) dné 22. okt. in 22. nov. v Cirknici.

Marije Jureca, ozir. njenih dedičev, (terjatev 300 gld.) posestvo (510 gld.) dné 22. okt. in 22. nov. v Cirknici.

Vpis tvrdke.

Pri o. kr. deželnem kot trgovskem sodišču v Ljubljani izvršil se le vpis tvrdke: „Ernest Tibiletti“ (nemški), trgovina z lesom v Kranju.

Deželno gledišče v Ljubljani.

Št. 7.

Dr. pr. 593.

V petek dné 12. oktobra 1894:

Prvi nastop altistke gospice Helene Towarnicke pl. Sasove. Na novo vpriporjeno:

V vodnjaku.

Opera v jednom dejanju. Spisal R. S. Poslovenil Fr. Gerbič. Potem:

Cavalleria rusticana

(kmetski vitezi).

Opera v jednom dejanju, uglasbil Pietro Mascagni.

Začetek ob 1/8. uri. — Blagajna se odpre ob 7. uri.

Slav. občinstvu uljudno naznanja, da toči

Pristno vino

540 3-1

staro in novo

Marija Lavrič

na Starom trgu št. 24

Dobiva se pivo v steklenicah.

Leopold Tratnik

prej M. Schreiner,

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27,

priporoča prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in slav. občinstvu svojo

najstarejšo in najboljšo urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro natančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečast. in spošt. naročnikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenovi, pozlati, posreabri in poniklja po najnižji ceni. 311 26-20

Dr. Behringovo

zdravilo za davico

(Heilserum)

napravljeno pod nadzorstvom gospodov profesorjev dr. Behringa in dr. Ehrlicha, ter zdravstvenega svetnika dr. Libbertha

dobiva se v 534 2-2

lekarni Trnkóczy-jevi

v Ljubljani.